

IN MEMORIAM

Kilián Szigeti

Sasvim iznenada i neočekivano preminuo je u 68. g. života u Panonhalmskoj opatiji (Mađarska) muzikolog, organolog i skladatelj o. dr. Szigeti Kilián OSB.

O. Kilián mnogima je poznat kod nas jer je bio iskreni prijatelj naših krajeva i naših glazbenika. Neposredno prije svoje smrti bio je u Subotici, u Slavenskom Brodu i u Đakovu. Kroz godine je kontaktirao i surađivao s pok. Albom Vidakovićem, mo. Anđelkom Milanovićem, prof. Šabanom, dr. Kniewaldom, o. Martinom Kiriginom i s niže potpisanim. Suradivao je s našim duhovnim časopisom *Sv. Cecilija* gotovo do najnovijeg vremena. U br. 2—3/75 na str. 91. možemo pročitati njegov članak o pok. Albi Vidakoviću, koji je napisao u povodu 10. obljetnice njegove smrti.

Kilián Szigeti

O. Kilián je više puta posjetio Zagreb i Institut za crkv. glazbu. Prilikom jedne godišnje produkcije rekao je: »Nisam ni mislio da su đaci ove ustanove tako visoko kvalitetno spremni. Kamo sreće da mi u Budimpešti imamo takav Institut!«

Pokojnik se rodio u Szombathelyu. Stupivši u red sv. Benedikta, najprije je završio bogoslovne nauke, a zatim povijesne nauke. Od 1938. do 1942. godine studirao je glazbu s pok. A. Vidakovićem i s mo. Milanovićem na Papinskom institutu u Rimu. Nakon studija postaje profesor gimnazije i bogoslovije u Panonhalmi i regens chori nadopatske crkve.

Njegov glazbeni rad raznovrstan je i opširan. Napisao je preko stotinu rasprava i knjiga. Skladao je dvije mise i jedan rekviem, jedan božićni oratorij, razne pjesme i zborove. Bio je priznat organolog i na tom polju izdao je 6 knjiga, a još su mu u pripremi bile tri knjige. Za svoj organološki rad 1979.

g. dobio je zlatnu medalju. Suradivao je i izdao nekoliko ploča s melodijama gregorijanskog korala kod izdavača »Qualiton« (Budimpešta). Bio je član raznih međunarodnih organizacija: cecilijanaca, organologa, muzikologa i himnologa, s kojima je aktivno suradivao. Upravo je radio na pripremi međunarodnog himnološkog kongresa koji će se održati 1983. u Budimpešti. Pred polazak u Stendal za pripremu sjednicu tog kongresa rekao je: »Sve je u Božjoj ruci, i što god radimo s milošću Božjom, to smo već dovršili.« Ove riječi su karakteristične za njegov skromni život i značajan rad.

Josip MIOČ

Carl Orff (1895.—1982.)

Ove je godine glazbeni svijet postao siromašniji za jednoga istaknutog stvaraoca — Carla Orffa, njemačkog skladatelja. U šarenilu glazbe XX. stoljeća nije se priklonio nikakvom određenom stilskom usmjerenju, već je stvorio svoj vlastiti, osebujni glazbeni govor. Temelji se na dijatonicima uz umjerenu upotrebu disonanci te na vitalnosti ritma i zanimljivom zvučnom koloritu. Pretežno je riječ izvor njegove inspiracije, a tu nije postojalo za njega granica; skladao je na raznim jezicima: na grčkom i latinskom, na bavarskom dijalektu.

Njegovo najpopularnije djelo bez sumnje je scenska kantata *Carmina burana* (1937.) u kojoj oživljava srednjovjekovlje kroz duhovite pjesme redovnika i studenata. Sastavio je trilogiju dodavši ovom djelu druga dva djela sa sadržajima iz klasične starine: *Catulli carmina* (1943.) i *Trionfo di Afrodite* (1953.). Posebnu pažnju posvetio je operi: *Der Mond* (Mjesec, 1939.), *Die Kluge* (Mudrijašica, 1943.), *Die Bernauerin* (1947.), *Antigonae* (1949.).

Među Orffovim zbornim djelima posebno ćemo istaknuti ona s duhovnim tekstovima: zborove a cappella *Laudes creaturaum* (1954.) i *Sunt lacrimae rerum* (1956.) te dva prikazanja kojima je obilježio dva temeljna kršćanska blagdana: *Comoedia de Christi Resurrectione* (1956.) i *Ludus de nato Infante mirificus* (1960.)

I u ovako kratkom prikazu djela ovog značajnog skladatelja ne može se mimoći kao pedagoga: u čitavom svijetu poznat je njegov sistem kojim uz improvizaciju na ritamskim i melodijskim udaraljkama uvodi mlade u svijet glazbe.

Nikša NJIRIĆ